

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ
І. І. МЕЧНИКОВА

Рік видання 43-й. 7 (1261). 25 ЛЮТОГО 1977 РОКУ. Ціна 2 коп.

НА ГОЛОВНОМУ
НАПРЯМІ

Тривають Всесоюзні
комсомольські збори
«Комуністичну ідейність,
активну життєву позицію—
кожному комсомольцю!»

У ВСЕСОЮЗНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЗБОРАХ В УНІВЕРСИ-
ТЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ ПОНАД 5000 КОМСОМОЛЬЦІВ, ЯКІ
ВЧАТЬСЯ НА 9 ФАКУЛЬТЕТАХ І ПІДГОТОВЧОМУ ВІДДІЛЕННІ.
235 ГРУПОВИХ, 59 КУРСОВИХ І 19 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГА-
НІЗАЦІЙ СПІВРОБІТНИКІВ ЗВІТУЮТЬ ПРО СВОЇ ЗДОБУТКИ,
НАКРЕСЛЮЮТЬ ШЛЯХИ ПОДАЛЬШОЇ АКТИВІЗАЦІЇ СВОЄЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ПО ГІДНІЙ ЗУСТРІЧІ 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО
ЖОВТНЯ.

Наші спеціальні кореспонденти Борис Коваленко та Дмитро
Шилін ведуть репортаж з комсомольських зборів III курсу
українського відділення філологічного факультету. Ця комсо-
мольська організація — одна з кращих в університеті.

— Третьому українському
є чим пишатися. Студенти
цього курсу вже сьогодні
можуть рапортувати про гід-
ну зустріч 60-х роковин Ве-
ликого Жовтня. Висока ус-
пільність та активна громад-
сько-політична діяльність —
свідчення цьому.

Після зборів ми підійшли
до заступника секретаря
комсомольського бюро фа-

культету Ольги Жмуріної.
Вона сказала:

— Від імені бюро факультету я можу висловити впевненість у тому, що курс утримає завойовані позиції і буде докладати всіх зусиль, щоб зайняти високе місце в соціалістичному змаганні курсів університету на честь 60-річчя Великого Жовтня.

Б. КОВАЛЕНКО,
Фото Д. Шиліна.

ДНЮ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

23 лютого 1977 року минули 59-і роковини Радянської Армії та Військово-Морського Флоту.

З цієї нагоди в окружному Будинкові офіцерів відбулися урочисті збори колективу університету.

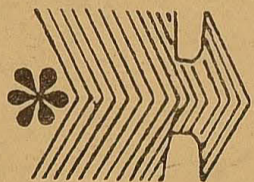
До святково прибраної зали збираються колишні воїни Радянської Армії — студенти і викладачі університету, ветерани Великої Вітчизняної війни, гості.

З доповіддю про 59-у річницю Радянських Збройних Сил виступив заступник начальника політуправління Червонопрапорного Одеського військового округу генерал-майор Г. Є. Пономаренко.

Після урочистої частини відбувся великий святковий концерт.

МАТЕРІАЛИ, ПРИСВЯЧЕНІ
ДНЮ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ І
ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО
ФЛОТУ ЧИТАЙТЕ

на 2-ій стор.

Репортерська
СЛУЖБА

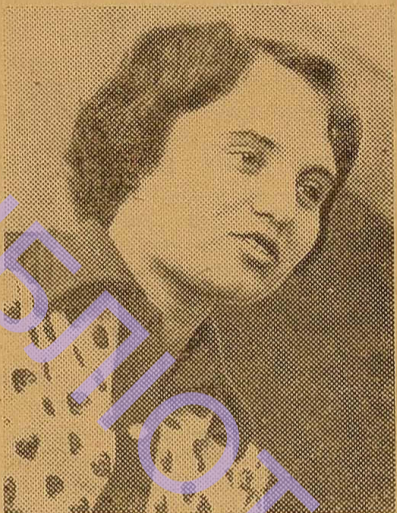
27 лютого на геолого-географічному факультеті нашого університету відбудеться обласна географічна олімпіада. З усіх районів області і міста Ізмаїла сюди приїдуть школярі.

Вони писатимуть контрольні роботи, виборюючи право участі в республіканській олімпіаді. Кращі учасники будуть нагороджуватись призами і грамотами.

Цього дня школярі відвідають університетські музеї: палеонтологічний, зоологічний, мінералогічний.

В той час, коли школярі писатимуть контрольні роботи, їх викладачі прослухають лекції провідних професорів і доцентів геофаку про основні проблеми геології і географії.

Наш кор.

М И розташувалися в одній з великих і світлих аудиторій філологічного факультету. Сьогодні тут проходять комсомольські збори третього курсу українського відділу. Ідуть останні приготування. До аудиторії входять студенти курсу, активісти. Обирається президія.

СПАДКОЄМЦІ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

На трибуні — староста курсу ГАЛИНА ДОВБУШ.

— Великими звершеннями і успіхами в комуністичному будівництві, новими трудовими досягненнями зустрічає молодь нашої країни рік 60-річчя Великого Жовтня. Ми, третьокурники, з великим хвилюванням сприйняли Постанову ЦК КПРС «Про 60-річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції» і гаряче, одностайно схвалили плодотворну діяльність Центрального Комітету і Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежневим. Ми усвідомлюємо, що сьогоднішня молодь — це пряме продовження, це молоді спадкоємці справ Великого Жовтня, втілювачі ідеї і заповітів В. І. Леніна. Вимога партії працювати краще, підвищувати ефективність і якість визначає сьогодні зміст роботи кожної

Не для похвал на збори
ми ідем,
А щоб осмислити
пройдене й здобуте...
Ми гарт пройшли в рядах
ВЛКСМ,
Тут нашу волю, нашу
зрілість кують!
І кличе вдаль нас
Іллічевий жест,
Зове на подвиг сила
і відвага!
Тож хай не раз ще злине
горде:

«ЕСТЬ!» —
Як клятва Партії й
присяга!
Андрій ЛУЦЕНКО.

комсомольської організації,
кожного комсомольця. Тож не-
даремно тема сьогоднішніх збо-
рів — «Комуністичну ідей-
ність, активну життєву позицію
— кожному комсомольцю!».

Студентам третього курсу е

чим пишатися. Вони успішно
склали іспити зимової сесії. З
72-х студентів 18 — відмінни-
ки, 45 склали сесію на «добре»
і «відмінно» і лише 9 — на
«добре» і «задовільно». Загаль-
на успішність на курсі стано-
вить 98 процентів. Радісно на-
зивати імена відмінників: Діна
Калько, Раїса Слободянюк, Га-
лина Воротнюк, Сергій Кужко,
Віктор Губаренко, Микола
Паньков, Тетяна Кучмія та ін-
ші. Ці студенти поєднують від-
мінне навчання з активною
участю в громадсько-політич-
ному житті.

На XXV з'їзді КПРС гово-
рилось, що радянський спеці-
аліст — перш за все творець,
який володіє сучасними мето-
дами пізнання, що дає йому
зможу швидко орієнтуватися в
умовах науково-технічного про-
гресу. Тільки фундаментальна
база глибоких і міцних знань
розвиває інтерес до творчості,
до пізнання істини. Розбудити
цей інтерес, виробити у студен-
тів наполегливість у досягненні
своїх мети — це та ціль, яку
ставить перед собою комсо-
мольське бюро кожної з трьох
груп нашого курсу.

На зборах були заслухані
і обговорені виступи Р. Сло-
бодянюк (відповідальна за політ-
масову роботу), Д. Калько
(академсектор), С. Корогенько
(сектор культури і вихован-
ня студентів).

Перше місце в соціалістич-
ному змаганні академічних
груп курсу займає друга гру-
па (куратор доцент М. М.
Фащенко, комсорг М. Липи-
тенко).

На зборах виступив зас-
тупник секретаря комітету
комсомолу університету
Юрій Немченко. Він відзна-
чив:

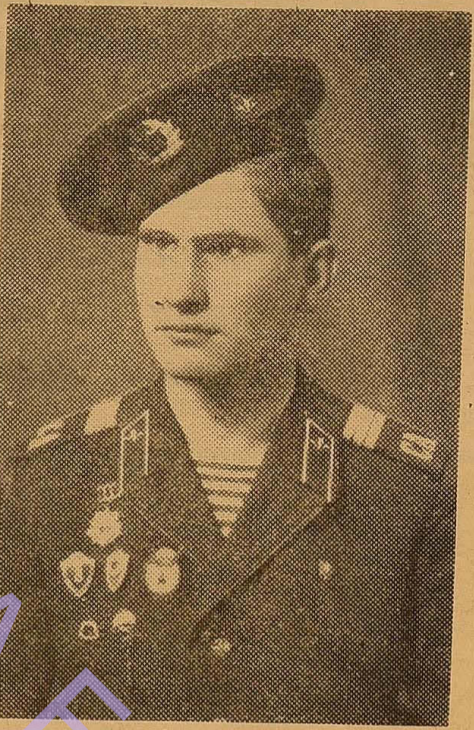
ПОРУЧ — ВІДМІННИЙ ТОВАРИШ

Перша скзаменаційна сесія для студентів, як правило, буває найбільш складною і справа тут, можливо, зовсім не у складностях учбових дисциплін, а скоріше в морально-психологічному стані студента перед складним випробуванням. Так було й цього разу. Біля дверей аудиторії, де проходив екзамен, з'юрмилась купка студентів — першокурсників. Багато з них шуткували, посмікались, намагаючись приховати своє хвилювання. Та ось з екзаменаційної кімнати вийшов стрункий хлопець з посмішкою на обличчі. На обличчях у присутніх теж з'явилися посмішки і всім стало якось впевненіше і спокійніше на душі.

Олександр Алексеев, так зовуть нашого товариша, впевнено відповідав на питання своїх друзів і всім стало зрозуміло, що перед іспитами він доклав багато зусиль і його результат повністю закономірний: в заліковій книжці — «відмінно».

У колективі добре знають відданість його своїй мрії, та свідомість, впевненість у своїй високій перекопильності в ім'я людини народжувалась не з міражів дитячих казок, а з постійної праці, постійного зіткнення з дійсністю.

Одного разу підрозділу розвідників-десантників, у якому служив О. Алексеев, було поставлене досить важке завдання: десантуватись на воду, а потім діяти на не-

звернув увагу сержант Алексеев. Він багато з ним розмовляв, займався, і ніхто не здивувався, коли А. Кублицькому, першому з підрозділу, було надане право підписати рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС. Сам же він за час служби мав 36 подяк, а підрозділ, в якому він був старшиною роти, отримав подяку від Міністра Оборони і від Генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда Ілліча Брежнєва за відзнаку на вченнях. І в цьому успіху — чимала заслуга нашого сьогоднішнього однокурсника.

Своє покликання Саша почав усвідомлювати, знаходячись ще на дійсній військовій службі. У хлопців, які служать в армії, почуття відповідальності, добре почуття господаря часто народжуються безпосередньо біля ракетних установок, прикордонних стовпів, під куполами парашутного шовку.

Саша обрав спеціальність — правознавство, що вивчає найрізноманітніші правові і соціальні відносини людей і установ, включаючи суди як загальноприйняті норми життєдіяльності людини, так і економічні і навіть особисті.

Нам, першокурсникам, дуже приємно, що поруч з нами навчається надійний хлопець, товариш — однодумець Олександр Алексеев.

А. РОМАНЧЕНКО,
студент I курсу
юридичного факультету.

На фото: Олександр Алексеев — військовослужбовець.

ОДИН ДЕНЬ ВІЙСЬКОВОЇ КАФЕДРИ

З чого складається цей день?

З розводу, на якому суворі й статечні офіцери оглядають зовнішній вигляд студентів. І не минути неприємностей Іванову чи Петрову, якщо у нього на голові вже трохи не в міру відросло волосся, або якщо він замість спеціальних штанів одяг свої, а спеціальні ще сушаться десь у бабусі після «великого прання».

Але крім здорових жартів на військовій кафедрі є ще (головне) заняття з вогневої і тактичної підготовки, з військових спеціальностей. Є заняття в класі, а є на полігоні, що знаходиться за містом. Там наочно стикаєшся з уявним противником, виробляєш свій командирський голос.

Майбутній офіцер запасу повинен вміти все: від блискучого розбирання і складання автомата Калашникова до умілого командування бойовим взводом. Щоб потім, у разі необхідності, стати хорошим командиром Радянської Армії. Задля цього власне і працюють на кафедрі майори і під-

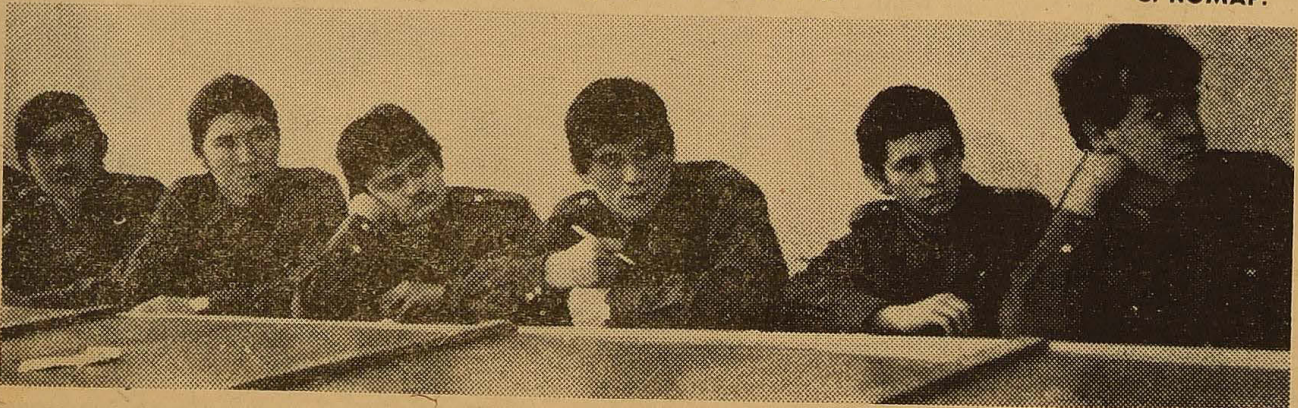
полковники, добре знаючі військову справу викладачі. Один з них — такий любий студентами майор Володимир Ілліч Кальян. Суворість військового він поєднує з повагою і ввічливістю до студентів, з тонким гумором.

Роки занять на військовій кафедрі пролітають швидко. Але запам'ятовуються надовго і потім дуже часто згадуються.

С. КОМАР.

З 8.30 ранку до шостої години вечора триває робочий день на військовій кафедрі. І зараз, коли сонце сідає рано, студенти жартують, що, мовляв, військова кафедра залишає для них тільки ніч, забіраючи весь день. Та як приємно й бадьоро відчувати себе після чергового приходу на «воєнку». О 18.00 з кафедри виходять студенти з усміхненими обличчями. А черговий біля воріт трохи заздрить їм, бо він повинен залишити військову кафедру останнім.

НАШ ДЯДЯ САША

Всього півтора року трудиться в університеті Олександр Степанович Никитченко. Він працює вахтером у гуртожитку № 5, і студенти знають його не інакше як «нашого дядю Сашу». Доброта і чуйність до людей поєднуються в Олександра Степановича з глибоким почуттям службового обов'язку. Завдяки цьому він і здобув повагу колег та студентів. Це тим більше не дивно, адже О. С. Никитченко — ветеран Великої Вітчизняної війни, людина славної трудової біографії.

Олександр Степанович — в минулому залізничник. Він почав свою трудову діяльність ще в 1925 році ремонтником у депо. Потім закінчив залізничний технікум. Так вийшло, що 13 років довелось служити О. С. Никитченкові в армії. З них п'ять років війни. В складі військ 2-го Українського фронту визволяв від фашистів рідну Україну, на посаді командира роти пройшов дорогами Румунії та Угорщини і закінчив бойовий похід у Братиславі.

У післявоєнний час Олександр Степанович протягом 24 років працював на залізниці начальником контрольно-вимірального вагону.

Батьківщина відзначила бойові і трудові заслуги О. С.

Никитченка багатьма урядовими нагородами. Найдорожча з них для Олександра Степановича — орден Червоної Зірки.

Молода душа ветерана не дозволила пенсіонеру сидіти вдома. Олександр Степанович звик приносити користь суспільству, робити людям добро. От тому і став працювати вахтером.

Ми, студенти, мешканці гуртожитку № 5, дуже поважаємо і любимо нашого дядю Сашу.

О. ЛИСЕНКО,
студент II курсу філфаку.

Фото Ю. Ткаченка.

- ◆ На заняттях з вогневої підготовки.
- ◆ Тактика у класі.
- ◆ Майор В. І. Кальян.
- ◆ Обкатка танками.

Фото Д. Шиліна.

